

1. *Vem uppfann schacket?*

Pling! Plong! Markus och Marianas mobiler får samtidigt ett sms. De är mitt uppe i ett spännande schackparti och har inte tid att titta på mobilerna som ligger bredvid dem i gräset. Strax bakom dem står en gräsklippare, men det är bara en liten del av gräsmattan som är nyklippt.

- Hm, knepigt det här, säger Mariana.
- Men kom igen nu! Dra någon gång, säger Markus.
- Det är så många bra drag att välja på.
- Äh! Du förlorar ändå. Jag hittar på något bättre.
- Sist vann jag!
- Bara för att du läst om det där konstiga specialdraget. Anpassang, eller vad det nu hette.
- Klart man måste kunna alla regler.
- Man kan verkligen undra vem som hittade på alla reglerna, mumlar Markus. Men dra nu då!
- Eller uppfann schackspelet, säger Mariana samti-

digt som telefonerna plingar igen, och nu kan Markus inte låta bli att kasta en otålig blick på displayen.

»Kom, jag har hittat nåt! FA«, står det i det första sms:et och »Var är ni? FA« står det i det andra.

– Farbror Albert! ropar Markus.

Mariana tittar snabbt på sin mobil också.

– Vi sticker dit på en gång! säger Mariana.

– Men gräsmattan då, invänder Markus. Vi lovade ju pappa att klippa den. Och vi har knappt börjat. Schackbrädet låg liksom i vägen.

– Och Rufus! Mamma muttrade ju om att vi måste gå en lång promenad med honom.

Sagt och gjort. Efter en kort men intensiv övertalningskampanj, med föräldrar som kanske inte var helt överens, springer Markus och Mariana iväg med familjens hund. De lämnar sitt röda hus med vita knutar bakom sig, vinkar glatt till barnen Petterson några hus längre upp på gatan och fortsätter snabbt mot kråkslottet vid skogsbrynet en bit bort.

Många i staden kallar farbror Alberts hus för Kråkslottet. Och visst ser det underligt och lite lustigt ut med sina färgglada väggar, runda och fyrkantiga fönster, det höga tornet och den lite ovårdade trädgården. För farbror Albert själv är det inte bara ett hem utan också arbetsplats, tänkarverkstad, laboratorium och raketgarage.

– Voff, voff! Rufus skäller glatt när de går in genom farbror Alberts grind.

Rufus gillar farbror Albert och hans hus. Här finns mycket spännande att utforska för en hund, och man bjuds alltid på något nytt och gott att äta. Det senare håller dock inte barnen med om. Det mesta med farbror Albert – som egentligen är en släkting till mamma, fast oklart hur – är roligt och spännande (kanske till och med lite *för* spännande ibland). Hans så kallade matlagning är dock inget som barnen gillar.

Innan de ens kommit fram till den gula dörren öppnar farbror Albert och ropar:

– Där är ni äntligen! Varför tog det så lång tid?

Markus och Mariana försöker protestera och säga att de minsann var jättesnabba, men farbror Albert lyssnar inte utan fortsätter bara att prata medan de går in i huset.

– Mycket, mycket intressant, förstår ni. Jag har studerat och räknat på planeter, kometer och annat som rör sig i och utanför vårt solsystem. Jag misstänkte det faktiskt när vi fick en liten avvikelse i början av vår förra rymdresa. Och nu är jag säker! Det ger oss fantastiska möjligheter! Vi skulle kunna ...